

Minnen från militär och beredskapstiden.

Den 4 april 1939 började jag som värnpliktig på Skånska kavalleriregementet i Helsingborg, det var en tid o det hade börjat att bli oroligt ute i Europa, Tyskland hade 1936 ockuperat Österrike och våren 1939 tagit delstaten Währen från Tjeckoslovakien. Disciplinen på regementet var hård och den första tiden var exercis "ett" och inläringen att hälsa ett ständigt återkommande på dagordningen, putsen på såväl egna klädespersedlar som hästens mundering var mycket hårt bevakat av befälen, man glömmer aldrig de kommentarer från Fanj. TH Nilssons meddelande till underbefälen "så inget fjäsk fullständig puts".

Övningarna under sommaren gick normalt, men fram emot augusti förstod nog envar att det började att hårdna till. Då talades det mycket om att tyskarna förflyttade mycket av sina militärförband mot Polen, övriga stater som Frankrike, England och Polen höll konferenser angående vad som borde göras. Premiärministern Chamberlain var i det närmaste en seriefigur i dagstidningarna med sin paraply, samtidigt som de konfererade om vad som borde göras så rustade Tyskland.

Under augusti månad var det alltså mycket osäkert angående läget i Europa, det talades jämnt om när och var Tyskland skulle slå till, Hitler talade ständigt till det Tyska folket om att de hade blivit nertryckta i Versailles fredens villkor år 1920, med stora skadeståndsansättningar och förlorat landområde, och nu skall Tyskland ha detta tillbaks. Tyskland Über Alle var framtidsversionen.

Finska Kav. Regimentet var förlagt till Ljungbyhed och den 1 sept. på morgonen kommer en lastbil från centralföreningen med vete till hästarna och meddelar oss att idag på morgonen har tyskarna angripit Polen. Den dagen blev programmet helt annorlunda och vid middags tid då hade ledningen gjort upp ny organisation, det blev uppställning skvadronsvis och jag som tillhörde livskvadron fick höra vår skvadronchef Ryttmästare Ahlgren tala, jag citerar hans tal:

Soldater det är allvarstider vi nu lever i, vi har omorganiserat regementet s att vi nu går ut i olika befattningar, jag vill också betona att läget är ytterst allvarligt, jag vill tacka eder för den tid som varit och att det inte helt säkert att vi alla ses mera.

Själv kom jag till kasernen i Helsingborg för vakthållning av densamma, vi var 5 posteringar som skulle göra en ring kring kasernen. Ingen permission beviljades i september, men vi blev avlösta den 30 sept. och hemförlovade efter fullgjord värnplikt.

När Danmark blev ockuperat den 9 april 1940 blev jag omedelbart inkallad och placerad på 5 Kav. Bataljonen som sjukvårdare på staben.

Första förläggningsplatsen var strax norr om Halmstad, med stab, pansarbil skvadron och cykel skvadron. Ryttrar skvadronen var förlagd till Blekinge. Fienden fram tills sista veckan i maj var det inte tal om permission, men den sista lördagen i denna månad fick vi permission, men den blev kortvarig för redan vid 8 tiden kom meddelande på radio, till alla festplatser, biografer och andra tilltänkta samlingslokaler att all militär som hade erhållit permission skulle omedelbart inställa sig på sina förband. Det var att ta tåget till Halmstad vid stationen mötes vi av förbandets bilar, väl framkommen till förläggningen var det att packa , vi skulle förflyttas söder ut för oss ännu obestämd plats, men det blev söder om Lund.

För bilförarna var det säkerligen en ansträngande natt med mörkkörning. Senare har vi fått veta vad som då var på färde, jo om Sverige var beredd att ge tillstånd för Tyskland permitteringstrupper genom Sverige.

Strövelstorp den 5-2-1991

Gustaf Karlberg